THE
CHURCH WEEKLY

ചർച്ചുവീക്കിലി • ഒററപ്രതി 13 നഃ പൈസ

വാല്യം XI | 1957 ജൂലൈ 14 | ലക്കം 26

എന്റെ ദമസ്ക്കോസ് സന്ദർശനം

(റവ. ഡോക്ടർ സി. ററി. ഈപ്പൻ)

അന്ത്യോഖ്യാ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ആസ്ഥാനമായ ഹോംസിൽ ഏതാനും ദിവസങ്ങളിലെ താമസശേഷമാണു ഞാൻ സിറിയായുടെ തലസ്ഥാനവും അറബികൾ ഒരു പറുദീസായും ലോകത്തിലെ ആദ്യപട്ടണവുമായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന ദമസ്ക്കോസിലെത്തിയതു്. ഉന്നതമായ കുന്നുകളാലും ഫലപുഷ്ടിയുള്ള മലഞ്ചരിവുകളാലും മുന്തിരിത്തോപ്പുകളാലും 'മഹാനായ ശ്ലോമോൻരാജാവു് ഇതിലൊന്നിനെക്കാൾ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല' എന്നു ക്രിസ്തുദേവൻ സ്തുതിക്കപ്പെട്ട ലിലിപുഷ്പങ്ങളാലും അലംകൃതമാക്കപ്പെട്ട വഴികളിലൂടെ ആറു മണിക്കൂറിൽ കുറയാതെ ബസ്സ്യാത്ര ചെയ്താണു് ആ തലസ്ഥാനനഗരിയിലാഗതനായതു്.

ശൗലിന്റെ മാനസാന്തരസ്ഥലം എന്നുള്ള അപദാനത്താൽ ദമസ്ക്കോസ്, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് ഒരു പ്രധാന പട്ടണമായിരിക്കുന്നതുപോലെ മഹമ്മദീയർക്കും ഇതൊരു പുണ്യസ്ഥലമാണു്. മെക്കാ മഹമ്മദ്നബിയുടെ ജനനസ്ഥലവും മെഡീനാ ഒരു പ്രവർത്തനകേന്ദ്രവും യേറുശ്ലേം സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്ത സ്ഥലവുമാണെങ്കിൽ ദമസ്ക്കോസ് ഒരു മഹമ്മദീയനു് സ്വർഗ്ഗീയപറുദീസായുടെ ഒരു ഭൗമികമാതൃകയുമാണു്. അണിമുറിയാത്ത വൃക്ഷനിരകളാലും മനോഹര പൂന്തോട്ടങ്ങളാലും അലംകൃതമാക്കപ്പെട്ട ദമസ്ക്കോസ് നബി ആദ്യം കണ്ടപ്പോൾ അവിടെ പ്രവേശിച്ചാൽ താൻ അത്യുൽക്കണ്ഠയോടെ കാണാൻ നോക്കിപ്പാർക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയപറുദീസായുടെ പുതുമ നഷ്ടപ്പെട്ടുമെന്നു ശങ്കിച്ചിട്ടു് അവിടെ പ്രവേശിച്ചില്ല എന്നൊരൈതിഹ്യമുണ്ടു്.

ഫലശൂന്യമായ മണലാരണ്യത്തിൽ പാർത്തു പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള അറബികൾക്കു് ദമസ്ക്കോസ് ഒരു സ്വർഗ്ഗം തന്നെയാണു്. സിറിയൻ മരുഭൂമിയുടെ വക്കത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ പച്ചമേച്ചിൽസ്ഥലം മൂന്നു വശങ്ങളിലും മനോഹര പർവ്വതനിരകളാൽ ചുററപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലബാനോൻപർവതങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന പല നദികളും അതിനെ നനയ്ക്കുന്നുണ്ടു്. അക്കൂട്ടത്തിൽ പഴയ നിയമത്തിൽ രാജാക്കന്മാരുടെപുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെടുന്ന അബാനായും ഫർഫാറും ഉൾപ്പെടുന്നു. (2 രാജാ. 5: 12) ദമസ്ക്കോസിലെ ജനസംഖ്യ മൂന്നുലക്ഷമാണു്. ചുമട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ നിരർഗ്ഗള ഗതാഗതത്താൽ ദമസ്ക്കോസിനെ ഒരു തുറമുഖപട്ടണത്തോടുപമിക്കാവുന്നതാണു്. മണലാരണ്യത്തിലെ കപ്പലുകളായ ഒട്ടകങ്ങൾ അതിന്റെ കോശസ്ഥിതിയുടെ വർദ്ധനവിനു വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

വി. പൗലൂസിനോടുള്ള ബന്ധം കൊണ്ടാണു് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിതൊരു പുണ്യസ്ഥലമായി പരിണമിച്ചതെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞല്ലോ. വിശ്വാസികളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിൽ അതീവതല്പരനായ ശൗൽ (പൗലൂസിന്റെ ആദ്യപേരു്) സ്തെപ്പാനോസിനെ കല്ലെറിഞ്ഞു നിഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ, വടക്കുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളെയും അവശേഷിപ്പിക്കരുതെന്നുള്ള താല്പര്യത്തോടുകൂടെ പ്രധാനാചാര്യന്റെ എഴുത്തുകളോടുകൂടെ യേറുശ്ലേമിൽനിന്നു് ഉത്തരപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു് പ്രയാണം ചെയ്യുന്ന വേളയിലാണു ദമസ്ക്കോസിനുസമീപംവച്ചു "ശൗലേ ശൗലേ, നീ എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതെന്തിനു്" എന്നുള്ള അശരീരിവാക്കു കേൾക്കുകയും ശൗൽ ഇടിവെട്ടിയതുപോലെ സ്തബ്ധനായി നിലംപതിക്കുകയും ചെയ്തതു്. ഇതിനു ശേഷമാണു് പീഡനത്തിൽ ഔത്സുക്യംകൊണ്ട ശൗൽ ഒരുപിഞ്ചുബാലനെപ്പോലെ "കർത്താവേ, കല്പിച്ചാലും" എന്നുള്ള ആത്മസമർപ്പണത്തോടെ ഒരു ക്രിസ്തുഭക്തനാകുന്നതു്. ഒരു സാധാരണ ക്രിസ്തുഭക്തനാവുക മാത്രമല്ല, ആ തപോവര്യൻ ചെയ്തതു്. എത്രയും സജീവമായി ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചു് ഒരു രക്തസാക്ഷിമരണം വരിച്ച അതുല്യ ക്രിസ്തുപ്രണയി ആകുകയത്രെചെയ്തതു്. സ്നേഹമൂർത്തിയും ത്യാഗിവര്യനുമായ ഈ നവഭക്തന്റെ പ്രവർത്തനഫലമായിട്ടാണു് യൂറോപ്പും റോമാസാമ്രാജ്യവും ക്രിസ്തുമതം അവലംബിച്ചതു്. ശൗലിനു ദിവ്യദർശനമുണ്ടായ സ്ഥലം ഇന്നും ദമസ്ക്കോസിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശത്തു കാണാവുന്നതാണു്. ആധുനികയൂറോപ്പിന്റെ ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ച ആളെന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ മുക്തകണ്ഠം ഘോഷിക്കുന്ന പൗലൂസിനു് ആ ദിവ്യാനുഭവം ഉണ്ടായ സ്ഥലം കാണുന്ന ഏവനൊരുത്തനും വികാരഭരിതനാകാതിരിക്കുന്നതല്ല. വിശാലമായ പാശ്ചാത്യപരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ ബീജാവാപം ചെയ്തതു തനി പൗരസ്ത്യ നഗരമായ ദമസ്ക്കോസിൽനിന്നുമാണെന്നുള്ള ചിന്ത ആരെയാണു് രോമാ-

ഞ്ചം കൊള്ളിക്കാത്തതു്? സിദ്ധനായ അനന്യാസിനോടു ശൌലിനെ പോയി കാണാൻ ദിവ്യദർശനത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട "നേരെഎന്നു പറയപ്പെടുന്ന തെരുവു്"" ഇന്നും കോട്ടം കൂടാതെ ദമസ്ക്കോസിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ അതിനെ രണ്ടായി വിഭാഗിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ തെരുവിന്റെ കിഴക്കെ അററത്തു് അനന്യാസിന്റെ ഗൃഹം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവിടെ ഏററവും പുരാതനമായ ഒരു ക്രൈസ്തവദേവാലയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അതിന്റെ വാതിൽക്കൽ മുട്ടിയാൽ ഒരു വൃദ്ധയായ സുറിയാനിസ്ത്രീ താഴെയുള്ള ഒരു ചാപ്പൽ കെട്ടിടത്തിലേക്കു് ആഗതനെ ആനയിക്കും. ഇവിടെ അനന്യാസ് പാത്തിരുന്നു. നഗ്നമായ ആ ചെറിയ മുറിയുടെ ഭിത്തിയിൽ ശൌലിന്റെ ദർശനത്തിന്റെയും അനന്യാസ് ശൌലിന്റെമേൽ കൈ വച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന്റെയും ചിത്രങ്ങൾ തൂക്കി ഇടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഈ ദേവാലയത്തിൽ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾ പുരാതനകാലംമുതൽ ആരാധന നടത്തപ്പെട്ടുപോരുന്നു. സ്നേഹദൌത്യവുമായി ഗ്രീക്കുശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെയും റോമാസാമ്രാജ്യത്തെയും അഭിമുഖീകരിച്ചു പൌലൂസും ആരാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടെനിന്നും അധികം വിദൂരമല്ലാത്ത സ്ഥലത്തു കോട്ടയുടെ മുകളിൽനിന്നും ഒരു കുട്ടയിൽ പൌലൂസിനെ കെട്ടിയിറക്കി രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സ്ഥലവും കാണ്മാനുണ്ടു്.

ദമസ്ക്കോസിലെ ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ള വേറൊരു കെട്ടിടം ഓമിയാദു് എന്നു പേരുള്ള മഹമ്മദീയദേവാലയമാണു്. 250 ദേവാലയങ്ങളാണു് മഹമ്മദീയർക്കിവിടെയുള്ളതു്. രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെടുന്നതും (2 രാജാ. 5: 18) ഏലിയാ ദീർഘദർശിയോടനുബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ റിമോന്റെ ക്ഷേത്രം നിലനിന്നിരുന്നതു് ഇവിടെയാണു്. നാലാംനൂററാണ്ടിൽ റോമാസാമ്രാജ്യം ക്രിസ്തുമതം അവലംബിച്ചപ്പോൾ അതൊരു ക്രിസ്തീയദേവാലയമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. 379–ൽ തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി അതിനെ സിറിയായുടെ ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയായി യോഹന്നാൻബപ്തിസ്തിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഹേറോദേസ് ശിരഛേദംചെയ്ത ബപ്തിസ്തിന്റെ തല ഇവിടെ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടതായി വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നു. 634–ൽ അറബികൾ ദമസ്ക്കോസിനെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ ആ ദേവാലയത്തിന്റെ പകുതി അവർ കൈവശപ്പെടുത്തി. 705–ൽ കാലിഫ് വാലിററു് ശേഷിച്ച പകുതിയും ആധീനത്തിലാക്കി. അതിന്നു് ലോകത്തിലെ ഏററവും വലിയ മഹമ്മദീയപ്പള്ളിയായി നിലകൊള്ളുന്നു. മദ്ധ്യത്തിൽ അണ്ഡാകൃതിയിലുള്ള മണ്ഡപത്തിന്റെ കിഴിലാണു് യോഹന്നാൻബപ്തിസ്തിന്റെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ വിശ്രമംകൊള്ളുന്നതു്. തെക്കേ പടിവാതിലിന്റെ മുകളിൽ ലിഖിതംചെയ്തിരിക്കുന്ന എഴുത്തുകൾ ആദേവാലയത്തിന്റെ പൂർവചരിത്രത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. "ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യം നിത്യവും തന്റെ ഭരണം തലമുറ തലമുറയായി നിൽക്കുന്നതുമാണു്." 1200 കൊല്ലങ്ങളായി ഇതൊരു മഹമ്മദീയ ദേവാലയമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നെങ്കിലും ഈ ലിഖിതത്തിന്റെ അക്ഷയമായ പരിപാലനം കാലാകാലങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുമതവും മഹമ്മദു മതവും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന രഞ്ജന മനോഭാവത്തെ അത്രെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. ആ ദേവാലയത്തിന്റെ ഗോപുരങ്ങളിൽ ഒന്നിന്റെ പേരു് "യേശുഗോപുരം" എന്നാണെന്നുള്ളതും ശ്രദ്ധേയമത്രെ.

ദമസ്ക്കോസിൽ ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ള മററു പല സംഗതികളുമുണ്ടു്. കുരിശുയുദ്ധക്കാരെ തോല്പിച്ച സലാഡിന്റെ ശവകുടീരം അവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. യൂഫ്രേററിസ് നദീതീരത്തുള്ള ഡൂറാ–യൂറോപ്പസ് എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു യഹൂദദേവാലയം അതേപടി ഇവിടുത്തെ മ്യൂസിയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. കനാൻനാട്ടിൽ 1500 ബി സി. യിൽ നിലവിലിരുന്ന എഴുത്തക്ഷരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പുരാതന മൺപലകയും ഈ കാഴ്ചബംഗ്ലാവിലുണ്ടു്. ആ അക്ഷരമാലയുടെ ആദ്യഅക്ഷരങ്ങൾ സുറിയാനിഅക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യക്ഷരങ്ങളായ ഓലഫ്, ബേസ്സ് എന്നിവയാണു്. ഈ രണ്ടക്ഷരങ്ങളിൽ നിന്നമാണു് ആൽഫബെററു് (alphabet-aleph-beth) എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കു് ആവിർഭവിച്ചതെന്നുമുള്ളതു് പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണു്.

ദമസ്ക്കോസ്പട്ടണദർശനം ശ്രേഷ്ഠാനുഭവങ്ങളെ ഉല്ലാദിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. വേദപുസ്തകസംഭവങ്ങൾ ചരിത്രസത്യങ്ങളാണെന്നും ലോകസ്വാധീനമുള്ള മതങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം പൌരസ്ത്യമാണെന്നും ആരെയും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഈ സന്ദർശനം സഹായിക്കുന്നതാണു്.

ഒൻപതു പുസ്തകങ്ങൾ

	രൂ.	ണ.	പൈ
സുന്നഹദോസുകൾ	1	0	0
മൂന്നു വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ	0	8	0
,, വി. സി. അച്ചനും റോമാസഭയും (5 ണ സ്റ്റാമ്പയക്കുക)	0	[illegible]	0
ചേപ്പാട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്	1	0	0
വിസിററ് സോവനീർ	1	0	0
വലിയനോമ്പിലെയും കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെയും നമസ്കാരക്രമം	2	8	0
കന്തീലായുടെ ക്രമം	1	0	0
മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് റഹോദാ	0	10	0
കാതോലിക്കാ സിംഹാസനചരിത്രം	1	8	0

ആവശ്യപ്പെടുക
കെ. വി. മാമ്മൻ. ചർച്ച്‌വീക്കിലി ആഫീസ്, കോട്ടയം.

രണ്ടുസ്നേഹിതന്മാർ—തുടർക്കഥ

അദ്ധ്യായം 22

മാരകമായ മുറിവു്

(എം. കുര്യൻ)

ഡോക്ടരുടെ വദനം ഉൽക്കണ്ഠയെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നുണ്ടു്. അടുത്തു നടക്കാൻ പോകുന്ന ഓപ്പറേഷനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും രോഗിയുടെ ജീവൻ. ഓപ്പറേഷനു് ആവശ്യമായ കരുക്കളിൽ തൽക്കാലം അവിടെ കിട്ടാവുന്നതെല്ലാം തയാറാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. വളരെ ദുഷ്കരമായ ഒരു ഓപ്പറേഷനാണതു്. അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഉപകരണങ്ങൾ മിക്കതും അവിടെ ലഭിക്കാനില്ല. അതാണു് ഡോക്ടരുടെ ഉൽക്കണ്ഠയ്ക്കു് പ്രധാന ഹേതു.

അപ്പോളോണിയസ്, ഉറങ്ങുന്നതിനു നൽകപ്പെട്ട മരുന്നിന്റെ വീര്യത്തിനു വിധേയനായി കിടന്നു മയങ്ങുകയാണു്. ഓപ്പറേഷൻ കത്തി ചലിക്കുമ്പോൾ രോഗി അനങ്ങുന്നപക്ഷം പിടിച്ചു നിർത്താൻ കരുത്തരായ നാലു പട്ടാളക്കാർ ഒരുങ്ങി നിൽപ്പുണ്ടു്. നാഡിയടിപ്പിന്റെ ദ്രുതഗതിയിൽ, വാളിന്റെ ഒടിഞ്ഞ മുന ഇരുന്നു ചലിക്കുന്നതു് ഡോക്ടർക്കു കാണാം. ആ മുന ഏതോ ലോഹിനിയോടു തൊട്ടടുത്താണു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നും, ഒരു പക്ഷേ അതു് ലോഹിനിയുടെ ഉള്ളിലേയ്ക്കു് തുളച്ചു കടന്നിട്ടുണ്ടാവാമെന്നും അദ്ദേഹം അനുമാനിച്ചു. "ഹാ! ദൈവമേ!" ഒരു ദീനരോദനം ഉയർന്നു, തൊണ്ടയോളമെത്തി, അവിടെ തടഞ്ഞു പോയി. ലോഹിനിയിൽ ഒരു മുറിവുണ്ടാകുന്നപക്ഷം രക്തം സ്രവിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, അപ്പൊളോണിയസിന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗംകൂടി ഇറച്ചിക്കകത്തേയ്ക്കു തറഞ്ഞുകയറിയിരിപ്പുണ്ടു്. തുണിക്കഷണത്തോടുകൂടിയ മുറിവുകൾ എളുപ്പം അഴുകുന്നതിനു് ഇടയുണ്ടു്. ഒരു പക്ഷേ, അതു് അപകടകരമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം.

ഇടതുകൈയിൽ, മുറിവുവച്ചു കെട്ടുന്നതിനു് ഹിപ്പോക്രത്തീസ് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള കഴുകി ഉണക്കിയ കമ്പിളി എടുത്തു പിടിച്ചു്, ലൂക്കോസ് തന്റെ സർജറിക്കത്തികൊണ്ടു് മുറിവിന്റെ ഒരു അരികിലായി ഏതാണ്ടു് രണ്ടു വിരൽപ്പാടു വീതിയിൽ അകത്തേയ്ക്കു് ദശ ചെത്തിമാററി. ഒട്ടും താമസിയാതെ, മുറിവിന്റെ മറേറ അരികിൽനിന്നും അത്രയും തന്നെ വീതിയിൽ മുറിച്ചുമാററി. വേദനകൊണ്ടു് രോഗി ഞരങ്ങി. തിരിഞ്ഞുമാറുന്നതിനുള്ള ശ്രമം പട്ടാളക്കാരുടെ പിടിമൂലം ഫലിച്ചില്ല.

"ആ മുനമാത്രം കത്തിയെടുത്തു കളഞ്ഞാലെന്താണു്?" സേർജിയസ് പൌലൂസ് സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

"രക്തക്കുഴലുകൾക്കും ശ്വാസകോശത്തിനും വളരെ സമീപിച്ചാണു് വാൾമുനയിരിക്കുന്നതു്. ഗുരുതരമായി രക്തപ്രവാഹം ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം എനിക്കു് പ്രവർത്തിക്കാൻ സ്ഥലസൌകര്യം ആവശ്യമായിവരും. മാത്രമല്ല, ആ തുണിക്കഷണം എടുത്തുമാററുകയും വേണം. അല്ലെങ്കിൽ അവിടം പഴുത്തു നാശമാകാനിടയുണ്ടു്." മുറിവിന്റെ വായു് തന്റെ ഇടത്തുകൈകൊണ്ടു് അകത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഡോക്ടർ, വാൾമുനയുടെ തൊട്ടുള്ള മാംസപേശികൾ എടുത്തുമാററി. അനന്തരം സൂക്ഷ്മതയോടെ, സാവധാനത്തിൽ, മാംസത്തിനുള്ളിലേയ്ക്കു് കത്തികൊണ്ടുകൂടുതൽ കൂടുതൽ ഇറങ്ങി. ഇതുവരെ താൻ മററു ഓപ്പറേഷനുകളിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനേക്കാളൊക്കെ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ പോകാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു ഡോക്ടർ കണ്ടു. അസാമാന്യ ധൈര്യമവലംബിക്കുന്നപക്ഷം മാത്രമേ ഇവിടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളു.

അനന്തരം കത്തി താഴെവച്ചു്, ഡോക്ടർ ചവണ കൈയിലെടുത്തു. വാൾമുന നേരത്തേ മാംസത്തിൽ തറഞ്ഞാണിരുന്നതെങ്കിലും മാംസപേശി ഇരുവശങ്ങളിൽനിന്നും ചെത്തിയിറക്കിയതോടെ ലോഹമുന അരഇഞ്ചോളം പുറത്തേയ്ക്കു തള്ളിനിന്നു. ചവണയുടെ ദംഷ്ട്രങ്ങൾ ലോഹമുനയിൽ ചേർത്തു പിടിച്ചു്, സാവധാനം വലിച്ചുനോക്കി. ഒരു നിമിഷനേരത്തേയ്ക്കു് അനക്കമില്ല. ഡോക്ടരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഇടിവാൾ മിന്നി. അതു് വല്ല അസ്ഥിയിന്മേലും തറഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്നു വരുമോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ കാര്യം കുറേക്കൂടി കുഴപ്പമാകാൻ പോവുകയാണു്. എന്നാൽ അടുത്തവലിക്കു് വാൾമുന ഇളകി. ലൂക്കോസ് നെട്ടതായി ഒന്നു ശ്വസിച്ചു.

മറെറാരപകടം ഡോക്ടരുടെ ശ്രദ്ധയിൽവന്നു. വലിയ രക്തക്കുഴലുകളിലേതിനെങ്കിലും മുറിവു പററിയെന്നും വാൾമുന രക്തസ്രാവത്തെ തടഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നും വരാം. അപ്പോൾ വാൾമുന മാററിക്കഴിയുമ്പോഴേയ്ക്കും രക്തം അനിയന്ത്രിതമായി പാഞ്ഞൊഴുകാൻ തുടങ്ങാം. ഡോക്ടർ സാവധാനം വാൾമുന വലിച്ചെടുത്തു് മേശപ്പുറത്തിട്ടു. ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ, പഴയ കറുത്ത രക്തം ഒരു നിമിഷനേരത്തേയ്ക്കു് പാഞ്ഞൊഴുകി. എന്നാൽ പുതുരക്തത്തിന്റെ വ്യക്താരുണിമ അധികമായി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ലൂക്കോസ് ആശ്വാസത്തിന്റെ നെടുവീർപ്പോടെ, ഒരു പൊതി കമ്പിളികൊണ്ടു് മുറിവു മൂടി. "വാൾത്തല പ്രധാന അവയവങ്ങളെയൊന്നും ഉപദ്രവിച്ചതായി തോന്നുന്നില്ല. സുഖപ്പെടാൻ ധാരാളം സാധ്യതയുണ്ടെന്നു പറയാം."

സേർജിയസ് പൌലൂസ് പറഞ്ഞു: "ലൂക്കോസേ! ആ സ്ക്ലിപിയസിനു് നിന്നെപ്പററി അഭിമാനിക്കാം. നീ ഇന്നു് ചക്രവർത്തിയുടെ ഏററവും അമൂല്യരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഒരാളുടെ ജീവൻ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു."

ഡോക്ടർ വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടെ വസ്ത്രത്തൊങ്ങൽ മുറിവിൽനിന്നു് വലിച്ചുമാററി, എണ്ണയും വീഞ്ഞും കലന്ന ഒരു മിശ്രിതംകൊണ്ടു് മുറിവു് നല്ലവണ്ണം കഴുകി. അനന്തരം ഭദ്രമായി ബാൻഡേജുകൊണ്ടു് കെ.

അടുത്ത ഏതാനും ദിവസങ്ങളിൽ സമരം ഉഗ്രമായി നടന്നു. റോമാപട്ടാളങ്ങൾ വീറോടെ അടരാടി. അവിടവിടെ ചെറിയ സംഘങ്ങളെ കടന്നാക്രമിച്ചും, ധാരാളം പേരെ കൊന്നൊടുക്കിയും, പരാജയം നേരിടാതെ അവർ പിടിച്ചുനിന്നു. വിദേശത്തുള്ള ദുർഗ്ഗമമായ ആ പർവ്വതപ്രദേശത്തു് അതിലേറെയൊന്നും ചക്രവർത്തിയുടെ സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു സാധിച്ചില്ല. ലൂക്കോസ് ഒട്ടധികം നേരം അപ്പൊളോണിയസിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിൽ ചെലവഴിക്കാൻ നിർബദ്ധനായി. ആ യുവസൈന്യാധിപൻ നല്ല കരുത്തനായിരുന്നെങ്കിലും, രോഗശമനം മന്ദഗതി.

യിലായിരുന്നതേയുള്ളൂ. മുറിവു പഴുക്കാൻ തുടങ്ങി. അതോടൊപ്പം തീവ്രമായ പനിയും ചില നേരം ബോധക്കേടും പിച്ചും പേയും പറയാനും തുടങ്ങി. ഇനിയും ആശങ്കവകയില്ലെന്ന് ലൂക്കോസ് വിചാരിച്ചുപോയ സന്ദർഭങ്ങളുണ്ട്. എങ്കിലും ഒന്നുരണ്ടാഴ്ചകഴിഞ്ഞതോടെ പനിയുടെ ശക്തി കുറഞ്ഞു. മററു പുതിയ വിഷമതകളൊന്നുമുണ്ടാകാതിരുന്നാൽ ആപത്സന്ധികഴിഞ്ഞതായി പരിഗണിക്കാമെന്നു വന്നു.

രാത്രികൾ നല്ല തണുപ്പുള്ളതായിരുന്നു. ശക്തിയേറിയ ശീതവാതം അടിച്ചു കയറുന്നുണ്ടുതാനും. താൽക്കാലികങ്ങളായ ഷെഡുകളിൽ പാക്കാൻ നിർബദ്ധരായ പട്ടാളക്കാർ കാററും തണുപ്പും മേററു വലഞ്ഞു. ദിവസവും ഒന്നിൽ കൂടുതൽ പേർ നെഞ്ചുവേദനയെപ്പററി പരാതിപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. അതിനേത്തുടർന്ന് പനിയും മേൽ വിറയലും ശ്വാസതടസ്സവും ചുമയും രക്തച്ചുവികലന്ന കഫവും. കടുത്ത ന്യൂമോണിയാ രോഗം പടർന്നു പിടിക്കുകയാണ്. പലരും മരിക്കുന്നുമുണ്ട്. അപ്പൊളോണിയസിന്റെ സ്ഥിതിയോർത്ത് ലൂക്കോസ് പൂർവ്വാധികം ഉൽക്കണ്ഠിതനായി. ശരീരം വളരെ ദുർബലമായിരിക്കുന്ന ഈ സമയത്ത് ന്യൂമോണിയാ പിടിപെടുന്ന പക്ഷം, രക്ഷ കിട്ടുമോ എന്നതു് സംശയാസ്പദമാണ്.

മുഖം വടിക്കാതെ, താടിവളർത്തി, മെലിഞ്ഞ ശരീരത്തോടെ, ചിന്താക്രാന്തനായി തന്റെ കൂടാരത്തിനുള്ളിലിരിക്കുന്ന സർവ സൈന്യാധിപന്റെ സമീപത്തേക്കു് ഡോക്ടർ കയറിച്ചെന്നു. തന്റെ ഭയാശങ്കകളെപ്പററി പ്രസ്താവിച്ചു. കൂടുതൽ പട്ടാളങ്ങളെ അയച്ചുതരേണ്ടതിന്റെ അടിയന്തരാവശ്യകത ഊന്നിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് റോമിലേക്കും കോളനികളിലേക്കും അയയ്ക്കാനുള്ള നിവേദനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു എഴുതിക്കുന്ന ജോലിയിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം.

"ഈ അപകട സാദ്ധ്യത തടയാനായി എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു്?"

"കുറേപ്പേരുടെ മയപ്പെട്ട കാലാവസ്ഥയുള്ള സ്ഥലത്തേക്കു മാററുകയാണു ഭേദം" ലൂക്കോസ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

സേർജിയസ് പൗലൂസ് ചിന്തിക്കുകയാണ്. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "ശരി അങ്ങനെ ചെയ്യുകല

യാം. അടുത്ത ഏതാനുംമാസങ്ങളിൽ പ്രവർത്തനത്തിനു കൊള്ളുകില്ലാത്തവരായി, മുറിവുകളും രോഗവും സുഖമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എത്ര പട്ടാളക്കാർ ക്യാമ്പിലുണ്ട്?"

ലൂക്കോസ് മനക്കണക്കുകൂട്ടി: 'ഇരുനൂറിൽപ്പരം കാണും'.

'എഴുത്തുകൾ കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നതോടൊപ്പം അവരെ വണ്ടികളിൽ പിസിദിയൻ അന്ത്യോഖ്യയിലേക്ക് അയച്ചുകളയാം. അപ്പൊളോണിയസിനെ കൂട്ടി നിങ്ങൾക്കും അവരെ അനുഗമിക്കാം: ഇവിടെ ആവശ്യമുള്ള സാധനസാമഗ്രികളുമായി വണ്ടികൾ മടങ്ങിപ്പോരട്ടെ. ലൂക്കോസിനും അപ്പൊളോണിയസിനും അവിടെ നിന്നു് അന്ത്യോഖ്യയിലേക്കു യാത്രതുടരാമല്ലോ.

ഇതെല്ലാം ശ്രവിച്ചു കൊണ്ട് സമീപം നിന്ന പ്രോബസ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'എനിക്കു് ജോലി ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ ഞാനും ലൂക്കോസിന്റെ കൂടെ പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടയോ? നമ്മുടെ സൈനികനിലയെപ്പററിയും ശത്രുക്കളുടെ ശക്തിയെപ്പററിയും സിറിയാ ഗവർണറുടെ അടുക്കൽ സ്ഥിതിവിവരകണക്കോടുകൂടി ശക്തിയായി നിവേദനം നടത്തുന്നതിനു് എനിക്കു കഴിയുമല്ലോ. ഇവിടത്തേക്കു് കൂടുതൽ പിന്തുണ നേടുന്നതിനു് അതു സഹായകമായേക്കും."

സേർജിയസ് മന്ദഹസിച്ചു. 'ഇത്രയെളുപ്പം സൈനികജീവിതം മടുത്തുകഴിഞ്ഞോ? പ്രോബസേ! നീ ഒരു തത്വജ്ഞാനിയാണ്. സൈനികത്താവളം നിനക്കു് ശുഷ്കവും രസശൂന്യവുമായി തോന്നിത്തുടങ്ങിയതിൽ ഞാൻ നിന്നെ കുററപ്പെടുത്തുന്നില്ല. 'നിനക്കു പോകാം.'

23–ാം സങ്കീർത്തനം 14

യഹോവയോടുകൂടെ എന്നേക്കും

(റവ. ജോൺ ഡീൻ)

2

"ഞാൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ദീർഘകാലം വസിക്കും" ദാവീദ് ഈ വിധമാണ് തന്റെ സങ്കീർത്തനം സമാപിപ്പിക്കുന്നതു്. ജീവിതം ഇവിടെ വച്ചു് അവസാനിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത പ്രകാരത്തിൽ ഹ്രസ്വവും അത്ഭുതകരവും വ്യാഖ്യാനാതീതവും പ്രശ്നസങ്കീർണ്ണവും ആണെന്നു് അവൻ കരുതിയിരുന്നു. അതിനൊരു നിറവേറൽ ആവശ്യമാണെന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. നമ്മെ എപ്പോഴും പിൻതുടരുകയും പിൻവാങ്ങുന്നതിൽ നിന്നു് നമ്മെ തടയുകയും ചെയ്യുന്ന നന്മയും കരുണയും വരുവാനിരിക്കുന്ന ഏതോ ഒന്നിനായി നമ്മെ ഒരുക്കുകയും അങ്ങോട്ടു ചൂണ്ടുകയും ചെയ്യുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിനു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

"ഭവനം" എന്നൊരു പദമാണതു്. ഒന്നു മാത്രമാണ് ഭവനമാക്കുന്നതു്. ആകർഷകമായ പൂവാടിയാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ട മനോഹര സൗധം കണ്ടുകൊണ്ട് "എത്ര സുന്ദരമായ ഭവനം" എന്നു നാം പറഞ്ഞു എന്നു വരാം. എന്നാൽ അതു് ഭവനം ആകണമെന്നില്ല. സമ്പത്തോ രൂപമോ, പൂന്തോട്ടമോ, സംവിധാനങ്ങളോ ഒന്നുകൊണ്ടും ഭവനമുണ്ടാകുന്നില്ല. സ്നേഹം മാത്രമാണ് ഭവനം ഭവനമാക്കുന്നതു്. ജീവിതത്തെക്കാൾ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട മുഖങ്ങൾ, സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ സ്പർശനം, സമ്പർക്കം, പൊരുത്തമുള്ള ഹൃദയങ്ങളുമായുള്ള വേഴ്ച ഇവയൊക്കെയാണ് ഭവനം സൃഷ്ടിക്കുന്നതു്.

സ്വർല്ലോകവും ക്ഷണികമായി ദാവീദിനു് അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. എങ്കിലും അവിടെയാണ് സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട മുഖങ്ങളും പ്രിയരംഗങ്ങളും അവൻ ദർശിച്ചതു്. ഇവയെല്ലാം സ്ഥിരമായുള്ളതും മരണം ഒരു കാലത്തും വേർപിരിയാത്തതുമായ ഉന്നതത്തിലുള്ള നിത്യഭവനത്തെക്കുറിച്ചു് ചിന്തിക്കുന്നതിനു് അവനെ സഹായിച്ചു. നമ്മുടെ പുതിയനിയമ ഗ്രന്ഥം ആ ഭവനത്തെക്കുറിച്ചു് ചില അമൂല്യസൂചനകൾ നമുക്കു് നൽകുന്നുണ്ട്. സ്വർഗ്ഗം ഭവനമാണു, നിത്യനായ പിതാവു് അവിടെ അധിവസിക്കുന്നു. മഹത്വമുള്ളവനായ നമ്മുടെ രക്ഷകനെ അവിടെ നാം കണ്ടെത്തും. യുഗാന്തരങ്ങളിൽ കടന്നുപോയ പരിശുദ്ധന്മാർ അവിടെ ഒരുമിച്ചുകൂടും. ആ ഭവനത്തിലെ സ്നേഹസമ്പൂർണവും

സ്വാതന്ത്ര്യം നിറഞ്ഞതുമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ മധുരാർദ്രമായ സമൂഹത്തിൽ നാം ജീവിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ കുടുംബം മുഴുവനായി അവിടെ കൂടിയിരിക്കും. അവിടെ നാം പരസ്പരം തിരിച്ചറിയുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഈ ലോകത്തിലേതിനേക്കാൾ ഭോഷന്മാരായിരിക്കുമോ നാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ? ആ ഭവനത്തിലെത്തി ചേരുവാൻ ചിലപ്പോഴെങ്കിലും വാഞ്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു് എത്ര നന്നായിരിക്കും.

"ഞാൻ വസിക്കും." എത്ര ധൈര്യമായിട്ടാണ് ദാവീദ് അതു് അവകാശപ്പെടുന്നതു്. അവൻ അലഞ്ഞുനടന്ന ഒരു ആടായിരുന്നു; അവന്റെ ഭൂതകാലജീവിതം രക്തപങ്കിലവും പാപസങ്കീർണ്ണവുമായിരുന്നു. അന്ത്യത്തിൽ ഇടയൻ അവനെ കൈക്കൊള്ളുമോ? "യഹോവാ നിന്റെ പാപം മോചിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നുള്ള പ്രവാചകന്റെ വിലതീരാത്തവാക്കുകൾ ദാവീദു് കേട്ടിരുന്നു. പശ്ചാത്താപപൂർവ്വം അവന്റെ തെററുകൾ അവൻ ഏററുപറകയും ദിവ്യമായ മോചനം അവൻ അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവനതു് അനുഭവപ്പെട്ടു. "നാം നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ ഏററു പറയുന്നു എങ്കിൽ അവൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിച്ചു സകല അനീതിയുംപോക്കി നമ്മെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വിശ്വസ്തനും നീതിമാനും ആകുന്നു."

ആ പദങ്ങളിൽക്കൂടെ സാവധാനം നിങ്ങളുടെ ചിന്തകൾ നീങ്ങട്ടെ. അങ്ങനെ രക്ഷകന്റെ രക്തത്തിൽ നിങ്ങൾ മോചനം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യട്ടെ. നിങ്ങൾ അതു് ചെയ്യുന്നപക്ഷം പാപക്ഷമ കണ്ടെത്തുകതന്നെ ചെയ്യും.

നാം അവസാനമായി പോകുന്നതു് ദൈവത്തിൽ വസിക്കുവാനാണ്. ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭവനം സ്നേഹത്തിൽ കണ്ടെത്തിയതായി ഭാവനയിൽ ഒന്നു ദർശിക്കുക. ആ സ്നേഹം ദൈവസ്നേഹവും ഈ ചെറു സങ്കീർത്തനം അവിടേയ്ക്കാണ് നമ്മെ നയിക്കുന്നതു്. അതു് അപ്രകാരം കണ്ടെത്തുവാൻ ദൈവം നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഇടയാക്കട്ടെ. (വിവർത്തകൻ ഫാദർ സി. ഇ. ജോർജ്ജ് ബി എ.)

സമാപ്തം.

Thought for the week.

Surely the truth must be that what soever in our daily life is lawful and right for us to be engaged in, is in itself a part of our obedience to God; a part, that is, of our very religion. Whensoever we hear people complaining of obstructions and hindrances put by the duties of life in the way of devoting themselves to God, we may be sure they are under some false view or other. They do not look upon their daily work as the task God has set them, and as obedience due to Him.

H. E. Manning.

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon for the Week)

പ്രതിഫലേച്ഛയില്ലാതെ നന്മ ചെയ്യുക

(എം. തൊമ്മൻ ബി. എ.)

"ആകയാൽ നിങ്ങൾ......എന്തു ചെയ്താലും എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായി ചെയ്‌വിൻ."

(1 കൊരിന്ത്യർ 10: 31)

മനുഷ്യനു്. ന്യായമായും ശരിയാണെന്നുള്ള 'മനസാബോധത്തോടുകൂടെയും, ചെയ്യാവുന്ന യാതൊരു വേലയും നിഷിദ്ധമോ ഹീനമോ അല്ല. മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തിയെ നല്ലതോ തീയതോ ആക്കിത്തീർക്കുന്നതു് അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള ഉദ്ദേശമാണ്. ഉദ്ദേശശുദ്ധിയില്ലാത്ത പ്രവൃത്തി ശുദ്ധമായിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഏതു മനുഷ്യന്റെ എങ്കിലും എതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി നൂറുശതമാനം നല്ലതായിരിക്കാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ ഉവ്വ് എന്നുത്തരം പറയുവാൻ പ്രയാസമാണ്. കാരണം മനുഷ്യന്റെ യാതൊരുദ്ദേശവും നൂറുശതമാനം ശുദ്ധമായിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. മനുഷ്യന്റെ ഏററവും ഉൽകൃഷ്ടവും നിസ്സ്വാർത്ഥവുമായ പ്രവൃത്തിയുടെ പിന്നിലും ചില സ്വാർത്ഥോദ്ദേശങ്ങൾ ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതായി കാണാം. ഒരു പ്രമാണി നമ്മുടെ കർത്താവിനെ "നല്ല ഗുരോ" എന്നു സംബോധന ചെയ്തപ്പോൾ കർത്താവു മറുപടി പറഞ്ഞതു് "ദൈവം ഒരുവനല്ലാതെ നല്ലവൻ ആരുമില്ല" എന്നായിരുന്നു. നല്ലവൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹതയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻപോലുമില്ലെങ്കിൽ നല്ല പ്രവൃത്തി എന്ന പേരു പരിപൂർണ്ണമായി അർഹിക്കുന്ന യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ യാതൊരു മനുഷ്യനും പ്രാപ്തനല്ല എന്നു പറയാവുന്നതാണ്. മനുഷ്യൻ പാപിയാണെന്നും പാപസ്പർശമില്ലാത്ത യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ മനുഷ്യനു സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അങ്ങനെയെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ പ്രവൃത്തിരഹിതനായിരിക്കയാണോ നല്ലതു്? സൽപ്രവൃത്തികളുള്ള താല്പര്യംതന്നെ കുറഞ്ഞുപോകുകയില്ലേ? മനുഷ്യൻ പാപിയാണെങ്കിലും പൂർണ്ണതയിലേക്കു വളരുവാനുള്ള സാദ്ധ്യത ദൈവം അടച്ചുകളഞ്ഞിട്ടില്ല. ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണത മാതൃകയാക്കിക്കൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കുവാനും പരിശ്രമിക്കുവാനുമുള്ള ആകാംക്ഷ മനുഷ്യനിൽ നിലനിൽക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ദൈവത്തോടു കൂടുതൽ അടുക്കുന്നതനുസരിച്ചു സ്വാർത്ഥതയിൽനിന്നു വിമുക്തനാകുവാൻ മനുഷ്യനു കഴിയും. എന്നാൽ ധാർമ്മികമായി എത്ര ഉയർന്നനിലവാരത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന മനുഷ്യനും അവന്റെ പ്രവൃത്തികളേയോ ഉദ്ദേശങ്ങളെയോ സംബന്ധിച്ചു സ്വയം പ്രശംസിക്കുവാനോ സംതൃപ്തി അടയുവാനോ അവകാശമില്ലെന്നു ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യൻ വിശുദ്ധിയിൽ എത്ര വളർന്നാലും അനുതാപത്തിനും പാപബോധത്തിനും സ്ഥാനമില്ലാത്ത ഒരവസ്ഥയിൽ അവൻ എത്തിച്ചേരുകയില്ല. വിശുദ്ധനായിത്തീർന്ന മനുഷ്യനും പാപമോചനം ലഭിച്ച അനുതാപിയാണ്. പാപമുള്ള ഒരു ലോകത്തു്

ലാണു മനുഷ്യൻ ജീവിക്കുന്നതും.

സൽഗുണസമ്പൂർണ്ണരായ മനുഷ്യർമാത്രം അധിവസിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗതുല്യമായ ഒരു ലോകത്തിലാണു് നാം ജീവിക്കുന്നതെങ്കിൽ നാം ചെയ്യുന്ന ഓരോ പ്രവർത്തിക്കും ചില പ്രത്യേകഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. 1) നമ്മുടെ പ്രവർത്തി അതിൽ തന്നെ നല്ലതായിരിക്കും; അതായതു് അതു നന്മയും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞതായിരിക്കും. (2) അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധമായിരിക്കുന്ന ഒരു ലോകത്തിനു നന്മ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും. (3) അതു ചെയ്യുന്ന ആളിനു പൂർണ്ണസന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും നൽകുന്നതായിരിക്കും. (4) അതു മററുള്ളവരുടെ അഭിനന്ദനത്തിനു പാത്രീഭവിക്കും; കാരണം, പൂർണ്ണമായ ഒരു ലോകത്തിൽ നന്മ എവിടെ കണ്ടാലും എല്ലാവരും അതിനെ തിരിച്ചറിയുകയും പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യും. നന്മ, പ്രയോജനം, സംതൃപ്തി, പ്രശംസ എന്നിവ സൽഗുണസമ്പൂർണ്ണമായ ലോകത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന സൽഗുണസമ്പൂർണ്ണമായ പ്രവർത്തിയുടെ ഘടകങ്ങളായിരിക്കും.

എന്നാൽ അപൂർണ്ണമായ ഈ ലോകത്തിലെ സ്ഥിതി അതല്ല. ഈ ഗുണങ്ങളെല്ലാം തികഞ്ഞ ഒരു പ്രവർത്തി എവിടെ കാണുവാൻ കഴിയും? ഒരേ സമയത്തു നല്ലതും പ്രയോജനപ്രദവും സന്തോഷകരവും പ്രശംസക്കു പാത്രീഭവിക്കുന്നതുമായ പ്രവർത്തി എവിടെയുണ്ടു്? ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ എത്ര ദുർല്ലഭമാണു്! നാം ചെയ്യുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു നല്ല പ്രവർത്തിയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചുനോക്കാം. അതു മററുള്ളവരുടെ അഭിനന്ദനത്തിനു് അർഹതയുള്ളതാണെങ്കിലും ആരും നമ്മെ അഭിനന്ദിച്ചു് ഒരു വാക്കുപോലും പറഞ്ഞില്ലെന്നുവരാം. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ അതിനെപ്പററി മുഷിച്ചിലോ മുറുമുറുപ്പോ ഇല്ലാതെ ആ പ്രവർത്തിയിൽനിന്നു നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷം കൊണ്ടു മാത്രം തൃപ്തി അടയുവാൻ നാം പഠിക്കണം. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ ചില നല്ല പ്രവർത്തികൾ ചെയ്താൽ നമുക്കുപോലും സന്തോഷം തോന്നിയില്ലെന്നുവരാം. അങ്ങിനെ ആയാലും നമ്മുടെ പ്രവർത്തികൊണ്ടു മററുള്ളവക്കു പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നെങ്കിൽ നാം തൃപ്തിപ്പെടണം.

സൽപ്രവർത്തി ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ സാധാരണ പരിഗണനകൾ എന്തെല്ലാമാണു്? നമുക്കു സൗകര്യമെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു നല്ലകാര്യം ചെയ്‌വാൻ നമുക്കു വിരോധമില്ലായിരിക്കാം; അതുകൊണ്ടു മററുള്ളവക്കു് എന്തെങ്കിലും ഉപകാരമുണ്ടാകുന്നെങ്കിൽ അതിനും നമുക്കു വിരോധമില്ല; നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മുടെ പ്രവർത്തി നമുക്കു സന്തോഷകരമായിരിക്കണം; ഏതായാലും മററുള്ളവർ അറിയണമെന്നും ശ്ലാഘിക്കണമെന്നും നിർബന്ധമാണു്. ഇതാണു് മിക്കവരുടെയും ചിന്താഗതി. എന്നാൽ ഇതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ, അല്ലെങ്കിൽ ഇതിനേക്കാൾ ഉന്നതമായ, ഒരു ചിന്താഗതി നമുക്കുണ്ടാകേണ്ടതാണു്. മററുള്ളവർ ശ്ലാഘിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഞാൻ അതേപ്പററി ഗൗനിക്കുന്നില്ല; ദൈവം അഭിനന്ദിച്ചാൽ മതി. എന്റെ പ്രവർത്തിയിൽ ദൈവം എനിക്കു സന്തോഷം നൽകുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അതു നന്ദിയോടെ സ്വീകരിക്കും; ഇല്ലെങ്കിലും ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്ന നന്മ ഞാൻ ചെയ്യും. എന്റെ പ്രവർത്തികൊണ്ടു മററുള്ളവക്കു പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുന്നെങ്കിൽ അതും ദൈവം സാധിപ്പിച്ചു തരുന്നതാണു്; എന്റെ നന്മകൊണ്ടോ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടോ അല്ല. ഏതായാലും എനിക്കു കഴിയുന്ന നന്മ ഞാൻ ചെയ്യും, ഫലമെന്തായാലും.

നമ്മുടെ മനോഭാവമെന്താണു്? നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിലേക്കു നോക്കിയാൽ നമുക്കാവശ്യമായ ഉൽകൃഷ്ടമാതൃക അവിടെ കാണാം. അദ്ദേഹം മനുഷ്യന്റെ പ്രശംസയെ അശേഷംകാംക്ഷിച്ചില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല ഏററവും നിസ്സാരമായി കരുതി; സന്തോഷങ്ങളെ ത്യജിച്ചു്, വേദനയും ദുഃഖവും വരിച്ചു; മനുഷ്യരെ സഹായിക്കുവാൻ പോലും നീതിയുടെയും ധർമ്മത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ചില്ല. പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടംചെയ്യണം എന്നുള്ളതു മാത്രമായിരുന്നു അവിടുത്തെ ആഗ്രഹം. പ്രതിഫലേച്ഛയില്ലാതെ നന്മചെയ്യുവാനും കടമ നിർവ്വഹിക്കുവാനും ദൈവദത്തമായ പ്രവർത്തി തികയ്ക്കുവാനും നാം സന്നദ്ധരാണോ? വേലചെയ്യുന്നതിലുള്ള ചുമതലാബോധവും കൃത്യനിഷ്ഠയും വിശ്വസ്തതയും ഇന്നു പൊതുവെ വളരെ കുറവാണു്. അതിനുള്ള കാരണം മനുഷ്യന്റെ ഭാഗത്തുള്ള ദൈവബോധത്തിന്റെയും ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെയും കുറവാണു്. "നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്താലും എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനായി ചെയ്‌വിൻ" എന്നുള്ള വി. പൗലൂസിന്റെ ഉൽബോധനം ക്രിസ്ത്യാനികളായ നാം ശിരസാവഹിച്ചുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ അനുദിനജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കണം. അങ്ങിനെയല്ലാതെ ജീവിതം അർത്ഥവത്തും സൗഭാഗ്യകരവുമായിത്തീരുകയില്ല.

—൧—

ദിബാങ്ക് ഓഫ് ന്യൂ ഇൻഡ്യാ (ക്ലിപ്തം)

H. O. തിരുവനന്തപുരം

ചെയർമാൻ—മി: കെ. ജോർജ്ജ് ബി. എ.

ശാഖകൾ

ആലപ്പുഴ, ആലുവാ, ചാത്തന്നൂർ, ചെങ്ങന്നൂർ, ചിറയിൻകീഴ്, എറണാകുളം, കോട്ടയം, കോഴഞ്ചേരി, കുമ്പനാട്ട്, പന്തളം, പത്തനംതിട്ട, പുനലൂർ, തിരുവല്ലാ, തിരുവനന്തപുരം, വക്കം (കടയ്ക്കാവൂർ), വെണ്ണിക്കുളം, പെരുമ്പാവൂർ

കെ. ഇ. ചെറിയാൻ

ജനറൽ മാനേജർ.

* സഹവർത്തിത്വസിദ്ധാന്തം

—ബിഷപ്പ് ന്യൂബിഗിൻ—

മാനവസമുദായത്തിന്റെ ഭാവിയെപ്പററി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ രണ്ടു സംഗതികൾ പ്രധാനമായി നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽ വരുന്നു. അതിൽ ഒന്നു ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പരസ്പരാശ്രയമാണു്. വലിയ ചില രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു മററു രാജ്യങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാതെ മുന്നോട്ടു പോകാമെന്നിരുന്നാലും ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ പരസ്പരം ആശ്രയിച്ചും ബന്ധപ്പെട്ടുമാണു് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു്.

മറെറാന്നു്, ആധുനികശാസ്ത്രം പ്രദാനംചെയ്തിരിക്കുന്ന അണുകായുധങ്ങളുടെ മാരകശക്തിയാണു്. ഒരു യുദ്ധം ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ അതിലേക്കു് അണുബോമ്പുകളും ഹൈഡ്രജൻബോമ്പുകളും ഉപയുക്തമാക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അതു ലോകത്തിന്റെ നാശത്തിനു ഹേതുവായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

ഈ രണ്ടു് ആശയങ്ങളും പുതുമയുള്ളതാണു്. എന്നാൽ അവയ്ക്കു പിന്നിൽ വളരെ പുരാതനമായ വേറൊരു ആശയം നമുക്കു ദർശിക്കുവാൻ കഴിയും. അതത്രെ സമൂഹത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള മനുഷ്യഹൃദയത്തിലെ വാഞ്ഛ. ഇതേപ്പററി ആചാര്യ വിനോബഭാവെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ഏകഹൃദയവും ലക്ഷ്യവും ഉള്ള ആയിരംപേർ ചേർന്നാൽ ഒരു ഗ്രാമമായിത്തീരുമെന്നും, ആയിരം ഹൃദയങ്ങളോടുകൂടിയ ആയിരംപേർ ഒരു വനാന്തരമായിരിക്കും സൃഷ്ടിക്കുക എന്നും അത്രെ.

ഏകസമൂഹത്തിനായുള്ള അഭിവാഞ്ഛ.

ആശയാഭിപ്രായങ്ങളിലും ചിന്താഗതിയിലും ഐകരൂപ്യമുള്ള ഒരു സാർവ്വലൌകികസമൂഹം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാനുള്ള മനുഷ്യരുടെ അഭിവാഞ്ഛനിമിത്തം തലമുറതലമുറകളായി മനുഷ്യവർഗ്ഗം അതിനായി ശ്രമിച്ചുപോന്നു. അനേകകോടി മനുഷ്യർ ലോകത്തിലുണ്ടെങ്കിലും അവരെല്ലാം ഒരുവിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ വേറൊരുവിധത്തിൽ ഈ ലക്ഷ്യത്തിനായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണു്.

ഈ ഉദ്ദേശത്തിനായി വിവിധ സംഘടനകൾ കരുതലോടുകൂടി പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ വിഭിന്ന ആദർശങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തക്കേടും മത്സരവും ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ഈ ഇരുപതാംനൂററാണ്ടിൽ ലോകനേതൃത്വം ഏറെറടുക്കാനും ലോകപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനും കഴിയും എന്നു് അവകാശപ്പെടുന്ന ഒരു വൻശക്തിയത്രെ സാർവലൌകിക കമ്യൂണിസം. ഇവരുടെ അവകാശവാദങ്ങളെ ചോദ്യംചെയ്യുന്ന എതിർശക്തിയും കമ്യൂണിസ്റ്റ്ശക്തിയുമായുള്ള മത്സരം ഇന്നു ലോകജനതയുടെമേൽ യുദ്ധത്തിന്റെ കരിനിഴൽ വീശിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ ഒരു ശീതസമരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴത്രെ സഹവർത്തിത്വം എന്ന ഒരു പുതിയ വാക്കു് രംഗപ്രവേശംചെയ്തതു്. ഈ പദം (co-existence) ആദ്യമായി ഉപയോഗിച്ചതു് കമ്യൂണിസ്റ്റ്നേതാവായിരുന്ന സ്റ്റാലിൻ ആണെന്നാണു് എന്റെ അറിവു്. യുദ്ധഭീതി ലോകത്തെ വല്ലാതെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ, മുതലാളിത്വരാഷ്ട്രങ്ങളെ ഉടനെതന്നെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യണം എന്നു തങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ലെന്നും, കമ്യൂണിസത്തിനും മുതലാളിത്വവ്യവസ്ഥിതിക്കും ഒരേ സമയത്തു ലോകത്തിൽ നിലനിൽക്കാം എന്നുമുള്ള സ്റ്റാലിന്റെ പ്രഖ്യാപനം യുദ്ധഭീതിയെ തെല്ലൊന്നു ശമിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല.

ഇപ്രകാരമുള്ള സഹവർത്തിത്വസിദ്ധാന്തത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതിനു രണ്ടു സംഗതികൾ മുഖാന്തിരമായിഭവിച്ചു. അതിൽ ഒന്നു വിനാശകരമായ ആററമിക്കു് ആയുധങ്ങളുടെ ആവിർഭാവം ആണു്. ഏതെല്ലാം വിഷയങ്ങളിൽ ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം നിലവിലിരുന്നാലും യുദ്ധം അതിനൊരു പരിഹാരം ആവുകയില്ലെന്നും, യുദ്ധംമൂലം ലോകം പൊതുവെ നശിക്കയായിരിക്കും ഫലം എന്നുമുള്ള സംഗതി ലോകജനത മനസ്സിലാക്കി. അങ്ങനെ സഹവർത്തിത്വസിദ്ധാന്തത്തെ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തേണ്ടതു് ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഒരു ആവശ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടാമത്തെ സംഗതി, ലോകരാഷ്ട്രീയമണ്ഡലത്തിൽ ഒരു മൂന്നാം ശക്തി ഉദയംചെയ്യുവെന്നുള്ളതാണു്. രണ്ടു പക്ഷത്തോടും യോജിക്കാതെ ലോകകാര്യങ്ങളെ വേറൊരു വീക്ഷണത്തിൽ കാണുകയും അതിനായി ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയുമത്രെ ഈമൂന്നാംശക്തി ചെയ്യുന്നതു്.

സഹവർത്തിത്വം പര്യാപ്തമല്ല.

സഹവർത്തിത്വാശയം ലോകപ്രശ്നങ്ങൾക്കു് അതിൽത്തന്നെ ഒരു പരിഹാരമല്ല. സ്വന്ത ആശയവും ആദർശവും ലോകത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ ഇരിക്കയും അധികാരം നടത്തുകയും വേണം എന്നുള്ളമനുഷ്യസ്വഭാവത്തിനു് ഇതുമൂലം യാതൊരു മാററവും വന്നിട്ടില്ല. മനുഷ്യർ മനുഷ്യരായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഈ വിപത്തും നിലവിലിരിക്കും. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തെ അവഗണിക്കയോ അധിക്ഷേപിക്കയോ നമ്മുടെ അവകാശത്തെ ആരെങ്കിലും കവർന്നെടുക്കയോ ചെയ്യുമെങ്കിൽ അപ്പോൾ നമുക്കു മനസ്സിലാകും സഹവർത്തിത്വം മതിയാകുകയില്ലെന്നു്.

ലോകവ്യാപകമായ ഒരു ജനസമുദായത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ആദ്യമായിത്തന്നെ സമാധാനവും നീതിയും സ്ഥാപിച്ചെങ്കിലേ സാധിക്കുകയുള്ളു. സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഭയം നിമിത്തവും പട്ടാളബലംനിമിത്തവും അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെട്ട സമാധാനം എന്നു് അർത്ഥമാക്കരുതു്.

നാം നീതി മാത്രമെ പ്രവർത്തിക്കാവൂ. എന്നാൽ അതുമൂലം ലോകത്തിൽ സാഹോദര്യബന്ധവും ശാശ്വതസമാധാനവും രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പരസ്പരക്ഷേമത്തെ ലാക്കാക്കിയുള്ള പ്രവർത്തനവും സ്ഥാപിതമാകുമെന്നു കരുതേണ്ടതില്ല. ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെ മനസ്സിലാക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും തന്നെത്താൻ ദൈവമുമ്പാകെ വിനയപ്പെടുകയും ചെയ്തെങ്കിൽ മാത്രമെ ഒരു മനുഷ്യൻ മാനവസമുദായത്തെ സേവിക്കുവാൻ യോഗ്യനാകൂ. നമ്മുടെ പാപപ്രകൃതി നാം മനസ്സിലാക്കി, നാം ഏതുമില്ല എന്നു് ദൈവസന്നിധിയിൽ ഏററുപറയുന്നുവെങ്കിൽമാത്രമെ നമ്മുടെ നീതി ലോകനന്മയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ശക്തിയായിത്തീരുകയുള്ളു.

രാജ്യാന്തരജനസമുദായത്തിലേക്കുള്ള പന്ഥാവു്.

സാർവ്വത്രിക സമുദായബന്ധം

*Association Men എന്ന മാസികയുടെ കഴിഞ്ഞ ക്രിസ്തുമസ്സു് ലക്കത്തിൽനിന്നും സംഗ്രഹിച്ചതു്.

സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചുരുക്കം ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി ഓരോ രാജ്യക്കാരും അവരുടെ രാജ്യാതിർത്തികളിലല്ലാതെ വെളിയിൽ സൈനികശക്തി ഉപയോഗിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്ന തത്വം സ്വീകരിക്കുക; കൂടിയാലോചനകൾവഴിയായി സമാധാനത്തിൽവേണം പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കേണ്ടതു്.

അടുത്തതായി ലോകത്തിൽ എവിടെയും ക്ഷാമം, ഭൂകമ്പം മുതലായവയാൽ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ആളുകളുടെ സഹായത്തിനായി സംഘടിതമായ പ്രവർത്തനം നടത്തുകയും ചില മാനുഷീകാവകാശതത്വങ്ങൾ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങൾക്കും ബാധകമാകത്തക്കവണ്ണം യു. എൻ. ഒ. മുഖാന്തിരം പാസാക്കിയെടുക്കുകയും അതിൻെറ പ്രയോജനം ലോകജനതയ്ക്കു് എല്ലാം ലഭിക്കുന്നതിനു് വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുകയുംവേണം.

ഒരു രാജ്യത്തുനിന്നും മറെറാരു രാജ്യത്തേയ്ക്കു് യാത്രചെയ്യുന്നതിനു് ഇന്നുള്ള എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളും സമ്പൂർണ്ണമായി പിൻവലിക്കുക. അതുപോലെതന്നെ ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും വ്യാപാരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനും സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുക.

ഇപ്പോൾ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ നിലവിലിരിക്കുന്ന ആയുധനിർമ്മാണമത്സരം അവസാനിപ്പിച്ചു് നിരായുധീകരണം തികച്ചും സാധിക്കുക.

രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വിവാദങ്ങൾക്കും അവകാശതർക്കങ്ങൾക്കും കൂടിയാലോചനകൾ മൂലം പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ ഒരു രാജ്യാന്തരഘടനയെ നിശ്ചയിക്കുക. ഇതുപോലെ വേറെയും നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിലേയ്ക്കു് നൽകുവാൻ സാധിക്കും.

ഉപസംഹാരം

മുകളിൽപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ ലോകത്തിൽ ഒരു പുതിയ സാർവ്വത്രിക ജനസമുദായം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിത്തീരുമെന്നാണു് എൻെറ അഭിപ്രായം. സ്നേഹത്തിൽനിന്നും സ്നേഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു് മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഒരു സാർവ്വത്രിക സമുദായം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ ശ്രമിക്കുന്നതിൻെറ കാരണവും ഇതുതന്നെയാണു്. സ്നേഹിക്കുകയാണു് അവൻെറ ചുമതല. സ്നേഹം എന്നു പറയുന്നതു് സഹവർത്തിത്വത്തെക്കാളും അക്രമരാഹിത്യത്തെക്കാളും ഉപരിയായതാണു്. സഹവർത്തിത്വം എന്നു പറയുന്നതു് കഷ്ടിച്ചു ശ്വാസംവിടുന്നതിനു മാത്രമുള്ള ഒരു അന്തരീക്ഷമായിരിക്കും. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ലക്ഷ്യം ഒരു സാർവ്വലൌകിക സമുദായം എന്നുള്ളതായിരിക്കണം.

വാർത്തകളും കുറിപ്പുകളും

(കെ. വി. മാമ്മൻ ബി. എ)

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഗവണ്മെൻറിനെ വിമർശിച്ചു വിധിയെഴുതുമ്പോൾ ഒരു സ്വയപരിശോധന നടത്തണമെന്നും അവർ സ്വാതന്ത്ര്യസമരകാലത്തു വേണ്ടപോലെ പൊരുതിയില്ലെന്നു സ്മരിക്കണമെന്നും ഈയിടെ ബാംഗ്ലൂരിൽവച്ചു് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനികൂടിയായ കേന്ദ്രഡപ്യൂട്ടിആഭ്യന്തരവകുപ്പുമന്ത്രി മിസ്സസ്സ് വയലററ് ആൽവ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ദേശീയ സമരത്തിൽ ഒരു സമുദായവും സമുദായത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പൊരുതിയില്ലെന്നും ന്യൂനപക്ഷമായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ എണ്ണത്തിനൊത്തവണ്ണം സമരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഗവണ്മെൻറിൻെറ നയപരിപാടികളെ അനുസരിക്കുന്നതിൽ വിമുഖരല്ലെന്നുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മന്ത്രിണിയായപ്പോൾ മിസ്സസ്സ് വയലററ് ആൽവ മറന്നുപോയിരിക്കുന്നു. സഭയുടെ ഭരണം, ധനകാര്യം തുടങ്ങിയവയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിതസ്ഥിതികളുമായി ഇണങ്ങിച്ചേരുന്നതിനു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ക്രിസ്തീയാദർശങ്ങൾ അനുസരിച്ചുപോകുന്നപക്ഷം ഭാവി ആശങ്കാജനകമല്ലെന്നുള്ള മന്ത്രിണിയുടെ അഭിപ്രായത്തിനു പുതുമയുമില്ല. യേശുക്രിസ്തുവിനു മഹത്വമുണ്ടാകത്തക്കവിധം ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വയപരിശോധന നടത്തുകയും രാഷ്ട്രത്തിൻെറ ജീവിതത്തിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുകയുമാണാവശ്യം.

ക്രൈസ്തവരുടെ അലസത

കാററും കോളുംകൊണ്ടു് മറിയുന്ന കടലിലെ കപ്പലിലിരിക്കുന്നവർ തങ്ങൾക്കൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നു പരിസരബോധമില്ലാതെ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെയാണു് കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നില. ആദ്ധ്യാത്മിക, രാഷ്ട്രീയ സാമ്പത്തിക സാമൂഹ്യമണ്ഡലങ്ങളിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വൻപിച്ച പരിവർത്തനങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവർ സഭകളായി ഒട്ടും ഉണർന്നിട്ടില്ല. ദേശീയവികസനപദ്ധതികൾ ചെറുകിടവ്യവസായങ്ങൾ, സഹകരണസംഘങ്ങൾ യൂത്തുക്ലബ്ബുകൾ ഭവനനിർമ്മാണപദ്ധതി സാമൂഹ്യോന്നമനപദ്ധതികൾക്കുള്ള ഗ്രാൻറുകൾ, വിദ്യാഭ്യാസവേതനങ്ങൾ, ഫാമിലീ പ്ലാനിംഗ് തുടങ്ങിയ തുറകളിൽ വന്നിട്ടുള്ള നീക്കങ്ങളുടെ നേരെ ക്രൈസ്തവർ കണ്ണുമടച്ചിരിക്കുകയാണോ എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഇടവകകൾക്കു രാഷ്ട്രനിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനുള്ള സുവർണ്ണാവസരങ്ങൾ സുലഭമാണു്. മാർത്താണ്ഡം വൈ.എം.സി.എ—യെപോലെ, ഇടവകകൾക്കു് വിവിധങ്ങളായ ഗ്രാമോദ്ധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങളും തൊഴിൽ സൗകര്യങ്ങളും മാറിയ പരിതസ്ഥിതിയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താവുന്നതാണു്. ഉന്നതപടികൾവരെ ഉയരുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടെങ്കിലും മുൻകാലങ്ങളിലെപ്പോലെ പഠിച്ചവർക്കെല്ലാം ആകർഷകമായ ജോലി കിട്ടുമെന്നു ആരും വ്യാമോഹിക്കേണ്ടതില്ല. വിയർത്തുകൊണ്ടു അപ്പം ഭക്ഷിക്കാനൊരുങ്ങണമെന്നു ചുരുക്കം.

മതപീഡ ഉണ്ടായാലേ ക്രൈസ്തവർ ഉണരുകയുള്ളുവെങ്കിൽ അതിൻെറ ഭിത്തിയിലെഴുത്തു കണ്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കണ്ണുമടച്ചിരുന്നാൽ അതു കാണുകയില്ല. ആരാണു് വലിയവനെന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ ഒരു കൂട്ടരും പരിശുദ്ധാത്മാവിൻെറ ആസ്ഥാനമെവിടെയാണെന്നു നിശ്ചയിക്കാൻ മറെറാരു കൂട്ടരും കോടതി മുഖേനയും ഇരുകൂട്ടരേയും ഇക്കാരണത്തിൻെറ മറവിൽ നിന്നു വീശാൻ മറെറാരു കൂട്ടർ ചതുരുപായങ്ങൾ മുഖേനയും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവർ വിലാപത്തിൻെറ കുരിശുതാഴ്‌വരയിലേക്കാണു പോകുന്നതെന്നു് അവിടെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞേ അറിയുകയുള്ളു.

സഭാസമാധാനം

ക്നാനായ ഇടവകയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായ ഏബ്രഹാം മാർ

.. എ
ം, സ്റ്റ
വളർ
പ്പ്ര
രവ
തു

കുട്ടികൾ
സഞ്ചരിച്ചാ
ാരായിത്തീരമെ
യുടെ അഭിപ്രായം.
്യാസചിന്തകൾ എന്ന പുതി
മലയാളംപുസ്തകം നിങ്ങൾ വായിക്കേണ്ടതാണെന്നു ബാബ കുട്ടികളെ ഉപദേശിച്ചു. ജീവപര്യന്തംബാലരായി കഴിഞ്ഞവർ ഭാഗ്യവാന്മാരാണെന്നാണ് ബാബ കരുതുന്നതു്.

കുട്ടിയെ ബാലൻ എന്നും പറയാറുണ്ടു്. ബാല എന്നതിനു ബലമുള്ളവൻ എന്നാണർത്ഥം. കുട്ടികൾ ബലവാന്മാരായിരിക്കണം; ധൈര്യമുള്ളവരായിരിക്കണം. ധൈര്യസമേതം സങ്കടത്തെ തരണം ചെയ്യുന്നവരാണ് ബാലകന്മാർ. ബാബ നിനക്ക് രാത്രി കൂരിരുട്ടിൽ ഒററയ്ക്ക് 5 മൈൽദൂരെ പോകാൻ കഴിയുമോ എന്നു് ഒരു കുട്ടിയോടു ചോദിച്ചു. "വയ്യ" എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇരുട്ടിനെയാണു് പേടിയെങ്കിൽ വിളക്കു തരാം. പക്ഷേ കുട്ടി ഒരാൾകൂടി വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. ഭൂതത്തിനെ പേടിയുണ്ടോ എന്നായിരുന്നു ബാബയുടെ അടുത്ത ചോദ്യം. ഇ
ല്ലന്നു ആ കുട്ടി മറുപടി നൽകി.
പ്പോഴം ഒരാൾകൂടി കൂടെ വേണ
പറഞ്ഞു. "നിനക്കു നടക്കാൻ
ൻ പേരേ? എന്തിനാണു് 4
ണ്ടുപേർ)?" "നാലുകാലല്ല രണ്ടു തലയാണാവശ്യ"മെന്നു ഉടനേ കുട്ടി മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടു് എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ബാബ ഉടനെ പെൺകുട്ടികളുടെ നേക്കു് അതേ ചോദ്യമയച്ചു. അവരും രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾ ചേർന്നു പോകാമെന്നു പറഞ്ഞു.

സ്ത്രീകൾക്കു് ആഭരണം കളവു പോകുമെന്ന ഭയമുണ്ടാകും. അവർ സൌന്ദര്യത്തിനുവേണ്ടിയാണു് ആഭരണങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതു്. നല്ല ശരീരം, നല്ല ആരോഗ്യം, സൽസ്വഭാവം ഇവയുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ സൌന്ദര്യമായി. പിന്നെ ആഭരണമെന്തിനു്? ഇന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സ്ത്രീകൾ അടിമകളാണു്. സ്ത്രീകളേയും കുട്ടികളേയും രക്ഷിക്കേണ്ട ഭാരം പുരുഷന്മാർക്കാണെന്ന ഭാവമാണു് നമുക്കുള്ളതു്. സിംഹക്കുട്ടിയെ തള്ളസിംഹമാണു് രക്ഷിക്കുന്നതെന്നു നാം ഓക്കാറില്ല. ആഭരണങ്ങൾ അണിയുവാൻ സ്ത്രീകൾ കാതും മൂക്കും തുളയ്ക്കുന്നു. മുത്തിനു തുളയുണ്ടാവില്ല. അതും തുളച്ചു് സ്വർണ്ണക്കമ്പി കോർത്തു കാതിലും മൂക്കിലും തൂക്കുന്നു! എന്നാൽ അതിനുപകരം ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള കറുത്ത ആഭരണങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടു് ധരിക്കുന്നില്ല? ഇന്നു സ്ത്രീകളെ ഒരു തൊഴിലും പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. മുമ്പു് സ്ത്രീകൾ തുന്നലും നെയ്ത്തും മററും ചെയ്തിരുന്നു. ഇന്നു് അതെല്ലാം പുരുഷന്മാർ അപഹരിച്ചുകളഞ്ഞു. സ്ത്രീകൾക്കു് നൂൽക്കുക പോളീഷിടുക, ചായം മുക്കുക, മുണ്ടിൽ അച്ചടിവേലകൾ നടത്തുക, എന്നിവയെല്ലാം എളുപ്പത്തിൽ ചെയ്യാം. ഇംഗ്ലീഷിൽ Husband എന്നാൽ കൃഷിക്കാരൻ എന്നും Wife എന്നാൽ നെയ്ത്തുകാരിയെന്നുമാണു് അർത്ഥം. ഇന്നു് സ്ത്രീകളുടെ നെയ്ത്തു് പുരുഷന്മാർ അപഹരിക്കയാൽ സ്ത്രീകൾക്കു ജോലിയില്ലാതായിരിക്കുന്നു.

---

vilege rather than a duty. The Philippians did not look upon what they sent to Paul through Epaphroditus as something like the payment of taxes. It was a sweet-smelling gift, a gift given because the giver enjoys sharing what he has with those that have need. A great deal of our giving today is a matter of duty, on some legalistic principle of tithing or regular giving. Dr. Quay, Vice-President of the Seminary says that the greatest thing that you can do for someone next to leading him to Christ, is to help him to use his money for a good purpose. It is said of John Wesley that whenever he did a favour to someone, he raised his hat to that person. It was a privilege for him to be able to serve others. Until this attitude toward wealth comes into us, we do not really become initiated into the secret of facing plenty. When we come to the place where it is a continual joy to share all that we have with those who have need, we come to the very heart of that secret.

(to be continued)

ഓർത്തഡോക്സ് വൈദികസിമ്മനാരി

കോട്ടയം ഓർത്തഡോക്സ് വൈദികസിമ്മനാരി ജൂലൈ 2–ാംനു തുറന്നു പഠനമാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. മലങ്കരസഭയ്ക്കു നല്ല വൈദികരെ സംഭാവന ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ സിമ്മനാരിയുടെ പ്രവർത്തനം കഴിഞ്ഞ എഴുനൂറും വർഷങ്ങളായി ശ്ലാഘനീയമായിട്ടാണു നടന്നുവരുന്നതു്. ഈ വർഷം 9 വിദ്യാർത്ഥികളെ പുതുതായി എടുത്തു. ആകെ സിമ്മനാരിയിൽ ഇപ്പോൾ 35 വിദ്യാർത്ഥികളാണുള്ളതു്. വൈദികസിമ്മനാരിദിനത്തിലെ കാണിക്ക, വ്യക്തികളിൽനിന്നും ഇടവകകളിൽ നിന്നുമുള്ള സംഭാവനകൾ, കാതോലിക്കാദിനപ്പിരിവിൻെറ വിഹിതം മുതലായവയാണു് സിമ്മനാരിയുടെ വരുമാനമാർഗ്ഗങ്ങൾ. ഓരോ വർഷവും നീക്കിയിരിപ്പില്ലാതെ സിമ്മനാരിപ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നു. കാര്യക്ഷമമായ ശിക്ഷണവും പഠനവും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പണം സംഭാവനയായി ലഭിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ സിമ്മനാരിക്കു് ഒരു ചെറിയ തുകയെങ്കിലും മിച്ചംവരികയും ചെയ്യുന്നു. മലങ്കരസഭയിലെ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പണംകൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സഭാംഗങ്ങൾ വളരെയൊന്നും പിന്നിലല്ലെന്നാണു സ്ളീബാദാസ സമൂഹത്തിൻെറയും വൈദികസിമ്മനാരിയുടെയും മററും റിപ്പോർട്ടുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതു്. കഴിഞ്ഞവർഷത്തെക്കാൾ കൂടുതലായ സംഭാവനകൾ വൈദികസിമ്മനാരിക്കു് ആവശ്യമുണ്ടു്, അർഹിക്കുന്നുമുണ്ടു്.

—o—

സ്വന്തം കാര്യം

ചർച്ചുവീക്കിലിയുടെ ചീഫ് എഡിററർ ശ്രീ. എൻ. എം. എബ്രഹാം വേദശാസ്ത്രപഠനപര്യടനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭാവത്തിൽ ചർച്ചുവീക്കിലിയുടെ എഡിററിംഗ് പ്രശസ്തമായി നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് പ്രധാനമായും ശ്രീ. എം. തൊമ്മനായിരുന്നു.

വരിസംഖ്യയും ചർച്ചുവീക്കിലിയിൽ ചേർക്കുന്നതിനുള്ള ലേഖനങ്ങളും, എഴുത്തുകുത്തുകളും മററുംഇനിയും എഡിററർ, ചർച്ചുവീക്കിലി കോട്ടയം എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയയ്ക്കേണ്ടതാണു്. മാനേജർ.

M. RegNo 5268. Licence No 498:

...ർച്ചുവീക്കിലി

...
in ... abundance
... upon the Phili-
...
... supply every need
... ng to his riches in
... Christ Jesus. To our Lord
... ther be glory for ever and
... ever."

1. The first element of our attitude towards plenty is the recognition that it comes from God, and the returning of thanks to God for his gift. This was the warning that Moses gave to his people. "Beware lest you say in your heart, 'My power and the might of my hand have gotten me this wealth'. You shall remember the LORD your God, for it is he who gives you power to get wealth."

To give thanks to God for the wealth that He has given us is a hard task. It is not merely to say in our public prayers or at Grace at meals that God has blessed us while he has left the rest of the world unfortunate. That reminds one of the Pharisee who prayed. "Lord, I thank thee that I am not like other men extortioners, unjust, adulterers, or even like this tax collector."

To be merely aware that we are better off than the rest of the world does not truly denote any acknowledgement that the source of it all is God. A real understanding that it is God's gift should immediately lead to the conviction that it is meant to be shared with those who are in need. This was the nature of the Philippian understanding of God's gift, for time and again they shared their abundance with Paul who was very much in need. This is why Paul now rejoices in the fact that their care for him has blossomed afresh. This is why what they sent by Epaphroditus was a fragrant offering and an acceptable sacrifice.

2. This then is the second element in our attitude toward plenty. It is not enough merely to acknowledge by word of mouth that it is from God. Such an awareness has to be constantly put to test in its practical application—namely sharing with others. This was why the prophet Amos chastised the ...us women of Israel in such ...terms. The kine of Bashan lay upon beds of ivory, ate the lambs out of the flock and drank wine in bowls and anointed themselves with the finest oils, but were not grieved for the affliction of Joseph. They offered to God their burnt offerings and their meal-offerings, and at the same time trampled upon the needy, and exploited the poor. In other words they gave tithes and generous gifts to the church, and then thought that that freed them from any further responsibility to fellow-man, and ate and drank and revelled freely. The Philippians had once and again contributed to the need of Paul. "And you Philippians yourselves know that in the beginning of the gospel when I left Macedonia, no church entered into partnership with me in giving and receiving except you only, for even in Thessolonica you sent me help once and again." They could have said that they had done their duty towards Paul. They could have left it to other churches to support him. But once again their concern has blossomed. Once again they have put their stewardconsciousness to the test.

3. This is the third element in our attitude toward plenty. Not only do we acknowledge God as the giver of plenty, and put this acknowledge to the test by willingly sharing it with others, but in the third place we count *such sharing as a pri-*

(Continued on page 10)

ട്രാവൻകൂർ ഫോർവേഡ് ബാങ്ക് (ക്ലിപ്തം)

ഹെഡ് ആഫീസ്: കോട്ടയം

അധികൃതമൂലധനം	രൂ 50,00,000
വസൂൽമൂലധനം	രൂ 25,00 000
നിക്ഷിപ്തമൂലധനം	രൂ 150,000
കരുതൽധനം	രൂ 7,88,000
പ്രവർത്തനമൂലധനം	രൂ 4,91,12000

[31-12-56]

ശരിയായ ഈടിന്മേൽ കുറഞ്ഞ കാലത്തേക്ക വായ്പ ആവശ്യമുള്ളവർ ഞങ്ങളുടെ 47 ശാഖകളിൽ ഏതിനെയെങ്കിലും സമീപിക്കുക.
ബാങ്കിംഗ് സംബന്ധമായ എല്ലാപ്രവൎത്തനങ്ങളും നടത്തിവരുന്നു

Look forward and bank
With Forward Bank.

എം. സി. മാത്യു
മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ

Printed and Published by N. M. Abraham B. A. at the Malayala Manorama Press, Kottayam.